

ЗА ВІРУ ЄВАНГЕЛЬСЬКУ

Що ви стоїте в одному дусі
й однодушно змагаєтесь
за віру євангельську.
Филип. 1:27

№10 (272), жовтень 2024

ЧИТАЙТЕ
У НОМЕРІ:

Абсолютні цінності

стор. 3

Урок з неба

стор. 3

Бо так написано

стор. 4

Молитва праведника має
силу

стор. 5

Іди, малюк, додому

стор. 6

Із занепаду
Ізраїлю
спасіння
язичникам

стор. 7

Де Бог, коли боляче?

Сьогодні ми живемо в світі, де біль і страждання стали невід'ємною частиною нашого повсякденного життя. В Україні, зокрема, ми спостерігаємо глибокі рани, які залишають війна, соціальна несправедливість та економічні труднощі. Люди страждають від втрати близьких, від розлуки, від невизначеності завтрашнього дня. У такі моменти виникає запитання, яке відлунує в наших серцях: «Де Бог, коли боляче?»

Це питання не є новим; воно супроводжує людство з давніх-давен. Кожен з нас у своїй життєвій подорожі стикається з труднощами, які змушують сумніватися в божественній справедливості та любові. Чому невинні страждають? Чому зло здається переможним? У нашій країні, де сім'ї розлучаються, де діти залишаються без батьків, це питання стає ще більш актуальним.

Сьогодні ми спробуємо розглянути цю важливу проблему. Чи може наш біль мати сенс? Чи є в ньому місце для Бога? І як ми можемо знайти надію в найтемніші моменти нашого життя? Запрошую вас разом пройти цей шлях розуміння, пошуків і, можливо, знайти відповіді на запитання, які хвилюють нас усіх.

Продовження на стор. 2

Якими є наші звички?

Про таку характерну властивість та особливість людини, як мати звички, навчає не тільки педагогіка та психологія, але й передусім Слово Боже. Тому потреба в знаннях про хороші та погані звички повинна бути не тільки в дітей та підлітків, в яких вони переважно виникають та формуються у своїй більшості, але й у християн не залежно від їхнього віку.

Звичкою є особлива форма поведінки людини, яка виявляється у схильності до повторення однотипних дій у подібних ситуаціях. Сформована звичка виробляє певний спосіб дій та життя, виступає манерою поведінки або висловлювання, є схильністю до чогось, що стало звичним та постійним для когось.

Слово «звичка» часто означає та є тотожним слову «звичай». Людина зі стійкими звичками в багатьох випадках діє рефлекторно — невимушено та машинально. У її свідомості ніби прописані певні правила та закони поведінки, якими вона є нерована, а тому часто веде себе автоматично. Тому потрібно враховувати та використовувати такий важливий інструмент контролю над собою та особистою поведінкою.

З дитячого віку батьки та школа намагаються прищепити кожному хороші звички — дотримуватися правильного режиму дня, особистої гігіє-

ни, культури поведінки, ввічливості, працелюбності тощо, які стають корисними впродовж усього життя людини. Такі звички сприяють психологічній стійкості особистості, а тому є досить важливими. Коли людина стикається з викликами та випробуваннями її психоемоційного стану, то їй вдається його зберегти в рівновазі, якщо у неї є сформовані стійкі звички.

Існує розуміння поганих звичок — зловживання шкідливою їжею, інтернет залежність, вживання алкогольних напоїв та паління тютюнових виробів, лінивість, вживання під час розмови нецензурних слів і ін..

В дорослому віці робота над власними звичками повинна відбуватися як усвідомлений процес дисциплінування самого себе. Кожен може як позбавлятися шкідливих звичок, так і набувати корисних. Хороші звички, безумовно, підвищують психологічну стійкість та допомагають жити

згідно з власними моральними цінностями та принципами, вони забезпечують можливість здійснення належного контролю над власним життям.

Поняття корисних та шкідливих звичок є загальними для усіх людей не залежно від їх віку, роду зайнятості, соціального статусу, релігійних чи політичних поглядів. Проте з ряду євангельських подій та повчань можна зрозуміти, які звички саме для нормально-го християнського життя необхідні віруючій людині.

«Не ходити в Богослужіння за звичаєм», «Не читати

Біблію за звичаєм», «Не молитися Богові за звичаєм», — можна не раз почути подібні висловлювання в християнських колах з високих трибун. Якщо розглядати їх поверхнево, то можна було б і погодитися зі сказаним. Проте, якщо подивитися глибше, то слід з впевненістю сказати: «Не тільки добре, але й необхідно мати звичку читати щодня в певну пору Біблію і молитися Богові та регулярно відвідувати Богослужіння». Протиріч в цьому немає ніяких. Сама справа постійно схилитися в молитві до Бога в певний визначений для цього

час повинна бути хорошою звичкою, проте сама молитва не повинна промовлятися за звичкою, тобто у ній повинні виказуватися Богові усвідомлені та продумані слова, вона повинна бути наповнена змістом та почуттями, а не промовлятися автоматично те, що не раз озвучувалося нами. Читання Слова Божого чи то за графіком читання, чи у визначену годину з часом стане звичкою, проте сама ця справа не повинна перетворитися в бездумний біг погляду по її рядках.

Закінчення на стор. 7

Де Бог, коли боляче?

Продовження.

Початок на стор. 1

Почнемо з далеку — з прокази. Слово прокази викликає перебільшені страхливі образи: обрубки пальців, невеличкі рани, відсутність нижніх кінцівок, спотворені риси обличчя. Це найдавніша з відомих хвороб, і та, якої найбільше жахаються.

Прокази — дійсно страшна, але не в тому сенсі, що й більшість інших захворювань. Здебільшого вона працює як знеболювальне, атакуючи нервові больові клітини рук, ніг, носа, вух і очей, породжуючи нечутливість. Так, нечутливість при проказі є саме тією таємничою причиною сумнозвісних ушкоджень тканин тіла. руйнування тканин виникає виключно через те, що застережна больова система перестала функціонувати.

Прокази — не єдине лихо, що пригнічує захисні сигнали болю. Дослідження в Карвіллі стосуються й інших медичних станів, зумовлених нечутливістю. У запущених випадках діабетики втрачають больові відчуття і стикаються з тією ж небезпекою. Багато з них втратили пальці рук чи ніг, а то й цілі кінцівки в результаті ушкоджень, які можна було б попередити. Алкоголіки і наркотично залежні можуть аналогічно втратити чутливість, кожної зими алкоголіки вмирають через переохолодження, їхнє тіло не відчуває лютого морозу.

Однак деякі люди народжуються з дефективною больовою системою, і дехто з них також змушений шукати лікування в Карвіллі. Жертви не надто поширеного стану, не офіційно відомого як «природжена нечутливість до болю», мають певну застережну систему, але так само як світові і звукові сигнали винаходу д-ра Бренда, їхні сигнали не дають відчуття болю. Для них

дотик пальцями до розжареної плити дає ті ж самі відчуття, що й дотик пальцями до асфальтного покриття дороги. В обох випадках їхні відчуття — нейтральні.

Природжена нечутливість до болю становить унікальну проблему в процесі виховання дитини. Одна сім'я розповіла про жакликий випадок, який стався коли в їхньої маленької

«гри» на матір, почала користуватися цим. Кожного разу, як мама щось їй забороняла, дівчинка встромляла пальця в рот і починала його кусати. Досягнувши шістнадцятирічного віку, вона пообгризала собі всі пальці.

Близько сотні таких дивних і прикрих випадків описані в медичній літературі. Один семирічний хлопчина до тих пір

вивихнути кисть чи коліно, навіть про це не знаючи, або відкусити собі язика, жуючи жувальну гумку. У них руйнуються сполучні тканини, через те, що вони не контролюють перенос ваги, коли сплять чи стоять. Одна така хвора жінка пішла з життя, бо не змогла відчувати звичайного головного болю, який був застережним симптомом сер-

доченки прорізалися чотири зуби. Мама, почувши як у сусідній кімнаті сміялась і гукала мала, пішла подивитися, що це за нову і таку цікаву гру придумала для себе дитина. Вона закричала з жаху. Її донька відкусила собі кінчик пальця і бавилась в крові, роблячи малюнки краплями крові.

Як пояснити таким дітям небезпечність сірників, ножів і лез? Як їх покарати? Маленька дівчинка, бачачи ефект її

копирсався пальцем у носі, аж поки його ніздрі не вкрилися виразками. Одна восьмнадцятирічна дівчинка з Англії в випадках гніву вирвала собі цілих дев'ять зубів і витягла обидва ока. Нещасні діти можуть вражати своїх друзів такими ексцентричними витівками, як проколювання шпилькою пальців наскрізь.

Нечутливість до болю прирікає цих людей жити в постійному ризику. Вони можуть

йозної хвороби

Медичні підручники зробили свою велику справу, аби перекопати нас в цінності болю. Не біль був головною проблемою, а хвороба. Біль був лише вірним способом, в який тіло інформувало про те, що ракові клітини і хвороба завдає шкоди. Без цих застережних сигналів людина могла померти, навіть не знаючи про наявність хвороби.

Біль — це не неприємність,

якої потрібно позбутися будь-яким коштом. Тисячами способів, дрібних і значних, біль вірно служить нам щодня, роблячи можливими для нас нормальне життя на цій планеті. Якщо ми здорові, больові клітини застерігають нас, коли йти в туалет, коли змінити взуття, коли легше триматися за ручку швабри чи граблі, коли кліпнути очима. Без болю наше життя стало б справжньою параноєю, було б беззахисним перед невідчутною небезпекою. Єдине безпечне місце для людини, що не відчуває болю, — це провести цілий день у ліжку ... , але навіть так можна отримати пролежні.

Біль можна сприймати, за словами Беркувера, як велике «ще ні» вічності. Він нагадує нам, чим ми є зараз, і розігріває в нас прагнення до того, чим ми станемо одного дня. Я з впевненістю можу вірити, що одного дня всі синці, всі клітини тіла з лейкемією, всі непорозуміння і болі будуть виправлені, і всі ті похмурі моменти надії супроти сподівань нарешті знайдуть свою винагороду.

Більшу частину свого життя я дівлюсь перспективами тих, хто нарівав на Бога за те, що Він дозволив існування болю. Страждання тут теж причетні. Я не міг знайти жодного способу, аби дати раціональні пояснення настільки отруєному світу, як цей.

Відвідуючи людей, чий біль значно перевершував мій власний, я був здивований його ефектом на них. Страждання, здавалося, скоріше посилювали в них віру, аніж сіяли агностицизм. А коли я відвідував тих, хто страждав на проказу, мені ставала очевидною прихована цінність існування болю.

Проблема болю не буде остаточно вирішена, аж поки Бог не відновить землю. Мене підтримує віра в цю чудову надію. Якби я не вірив, що Бог є Лікарем, а не Садистом, і що Він, за словами Джорджа МакДоналда «на Собі відчуває мучительну присутність кожного нерва, якому бракує гармонії», я б покинув всі намагання досліджувати таємницю страждань.

Закінчення на стор. 4

ДОБРОТА —

якість, надлишок якої ніколи й нікому не шкодив. Ти не зміниш весь світ, допомагаючи одній людині...

АЛЕ ТВОЯ ДОПОМОГА МОЖЕ ЗМІНИТИ ВЕСЬ СВІТ ОДНІЄЇ ЛЮДИНИ!

■ Новини

28.09.2024 відбулося похоронне зібрання Тіта Федора Яковича, почесного пресвітера Церкви м.Остки (який на 97 році життя відійшов у вічність). Слова співчуття від Рівненського обласного об'єднання висловили єпископ Олександр Коток, заступник Олександр Кузьмич та служителі місцевих церков;

29.09.2024 в Церкві м. Здолбунів відбулося Свято подяки. В святковому зібранні взяли участь старший пресвітер району Василь Кондратюк та служитель Здолбунівського р-ну, співом служив хор помісної церкви.

Свято Подяки відзначила Церква «Святої Трійці». Зібрання відвідав заступник старшого пресвітера УЦХВЄ Рівненщини Олександр Кузьмич.

В цей же день в церкві «Добрий Самарянин» с.Зозів відбулося свято подяки. Словом ділились єпископ, старший пресвітер Волинської області Михайло Близнюк, керівник відділу освіти Волинського обласного об'єднання, а також місцеві служителі.

День Подяки відзначила також церква с. Чаква. В святковому зібранні взяли участь старший пресвітер району Сергій Секан та служителі інших церков.

Свято подяки відзначила церква с. Рудна. Зібрання відвідав заступник старшого пресвітера УЦХВЄ Рівненщини Микола Свірчук, старший пресвітер району Василь Глабець та служителі інших церков. Співом служив гурт з с. Підлозиці.

Також цього дня Свято Подяки відзначили церкви в смт. Клевань, с. Мильча.

У церкві с. Кам'янка відбулося подвійне свято — День Подяки Богу за врожай та 20 років Церкви. Словом служив єпископ Олександр Коток, старший пресвітер Березнівського р-ну Анатолій Бойчук, служителі сусідніх церков, а також гості з США, Тернопільщини і інших областей. Співом служив гурт з м. Костопіль «Вірність». Слова вітання висловили зокрема представники влади;

04.10.2024 в церкві с.Рудка на Демидівщині відбулося перезатвердження пресвітера. Одноголосно підтримали діючого пастора Степана Комара;

05.10.2024 на базі Дому молитви смт. Рафалівка розпочались навчання для вчителів недільних шкіл Вараського району (Володимиреччини). Бажаючих навчатись виявилось більше однієї сотні молодих людей. У відкриті курсів взяли участь місцевий служитель Михайло Калюта, пастор Михайло Бузян, старший пресвітер району Сергій Секан. Усі присутні служителі разом щиро помолились та поблагословили молодь для навчання.

Свято подяки відзначила церква «Елім» с. Великий Житин. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЄ Рівненщини Микола Свірчук та Петро Музичук;

06.10.2024 в м. Березне на базі церкви «Відродження» відбулося районне свято по-

дяки. В заході взяли участь єпископ УЦХВЄ Рівненщини Олександр Коток, його заступник Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Анатолій Бойчук, служителі церков.

В селі Хотин в центрі села був поставлений намет, в якому святкували День подяки. На свято були запрошені жителі села, служителі церков району: ст. пресвітер району Микола Кондратюк, Василь Боришкевич з Деражнього, співом служив гурт «Вибір» з м. Луцьк. Також до присутніх з словом привітання звернувся староста села. Організатором свята виступила церква ХВЄ с. Хотин;

07.10.2024 відбулось молодіжне зібрання Заріченського району, в якому взяли участь перший заступник єпископа Олександр Чернюшок та завідувач управління молоді в обласному об'єднанні Віктор Давидюк.

На базі церкви «Переображення» м.Сарни відбулася зустріч служителів району. В заході взяли участь старші служителі обласного об'єднання Олександр Чернюшок, Петро Музичук, Олександр Кузьмич, Михайло Маковецький.

Три дні поспіль, з 7-го по 9 жовтня, в урочищі «Дубки», що є власністю церкви с. Чудель, відбувся табір для відвіт та одиноких. Сестри з північних районів Рівненщини мали благословенні зібрання, в яких взяли участь заступник єпископа Олександр Кузьмич, пастори Володимир Давидюк, Володимир Хомич, Петро

Балабак, В'ячеслав Руднік та сестри соціального відділу.

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЄ передало вже два автомобілі швидкої допомоги на потреби ЗСУ від благодійників зі США;

12.10.2024 Спількування і арт програму для ініціативної групи родин зниклих безвісти організувала церква «Воскресіння» м. Вараш;

13.10.2024 Церква ХВЄ м. Дубно відзначила День Подяки. В зібранні взяли участь перший заступник старшого пресвітера УЦХВЄ Рівненщини Олександр Чернюшок та пресвітери сусідніх церков. Слово привітання сказав також депутат обласної ради, экс-депутат Верховної ради Олександр Дехтярчук. Після зібрання для усіх присутніх був організований обід.

Церква ХВЄ с. Глинськ урочисто відзначила День Подяки. Прийняли участь в служінні пресвітери церков, а співом служив гурт «Християнин».

Також церква с.Вовковиці відзначила Свято подяки, після служіння для всіх присутніх організували святковий обід. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Василь Глабець, благовісник Мусій Губеня та служителі сусідніх церков, співом служив гурт «Вибір» м. Луцьк.

УЦХВЄ с. Гільча відбулося Свято подяки. В зібранні взяли участь старший пресвітер району Василь Кондратюк та пресвітери сусідніх церков. Співом служив хор з церкви с. П'ятигори.

Абсолютні цінності

Згадаємо одну Біблійну історію давніх часів:

«На третьому році царювання Іоанима, царя іудейського, прийшов Навуходоносор, цар вавилонський, до Єрусалима та взяв його в облогу. І віддав Господь до рук його Іоанима, царя іудейського, та частину посуду Дому Божого, і він відправив їх у землю Сеннаар, у дім бога свого, а посуд цей вінс до скарбниці дому бога свого» (Дан.1:1-2)

«Цар Валтасар одного разу справляв великий бенкет для тисячі вельмож своїх, і на очах тисяч пив вино. Сп'янівши від вина, Валтасар наказав принести золоті та срібні келихи, які Навуходоносор, батько його виніс із єрусалимського Храму, щоб пити з них цареві та вельможам його, дружинам його та наложницям його. Тоді принесли золоті келихи, що були взяті зі Святилища Дому Божого в Єрусалимі; і пили з них цар і вельможі його, дружини його та наложниці його. Випивши вони, вихваляли богів золотих і срібних, мідних, залізних, дерев'яних і кам'яних» (Дан.5:1-4).

Ми живемо в епоху постмодернізму. Головним поняттям цієї епохи є релятивізм. Релятивізм — це принцип, згідно з яким все в житті має відносний характер і залежить від обставин і точки зору.

Я думаю, що ви з тим погоджуєтесь, що в світі є речі відносні, а є абсолютні.

Приклад: Оцінки в школі — відносні. Це відносна шкала оцінювання. Коли я навчався в школі, в нас були різні класи: один клас з поглибленим вивченням іноземних мов, а інший — звичайний. Відповідно, складність різна. І той, хто навчається в класі з поглибленим вивченням іноземних мов, отримавши оцінку 8, буде мати більші знання, ніж той хто отримав оцінку 8 в звичайному класі. А школи є різні, різні системи освіти в країнах і т.д.

Але є також речі абсолютні, які не можуть змінюватися, вони всюди стали.

Люди нашого часу мислять поняттям відносності: начебто все у світі відносне. Вони кажуть, що у кожного своя правда.

Якби у світі не було абсолютів, був би хаос. **Приклад.** Коли на світлофорі стоять автомобілі і починають помаленьку

рухатися, то знаходячись за кермом спочатку незрозуміло стоїте ви чи їдете, адже одночасно починають їхати і інші автомобілі, які поруч. Для того, щоб визначити рух, потрібно знайти якусь нерухому точку і прив'язатися до неї, від неї вести порівняння. Такою точкою може бути нерухоме дерево чи будинок на узбіччі.

Дорогоцінний золотий посуд в храмі символізував Божу славу і владу, Бога як найвищу цінність. Навуходоносор спочатку взяв абсолютну цінність і зробив її відотною, а Валтасар знецінив Бога до нульової цінності, використавши золоті келихи з Храму на своєму поганському бенкеті.

На землі є абсолютні цінності. Це цінності, які не мають змінюватися впродовж всіх віків. Це:

- **Господь як єдиний Бог.** Перша заповідь: «Я є Господь Бог твій, нехай не буде у тебе інших богів, крім Мене»;
- **Христос** — як єдиний Спаситель. «І нема ні в кім іншим спасіння. Бо під небом нема іншого Ймення, даного людям, що ним би спаслися ми мали» (Дії 4:12);
- **Сім'я** — як союз чоловіка і жінки. «І сотворив Бог людину на свій образ; на Божий образ сотворив її; чоловіком і жінкою сотворив їх» (Бут.1:27);
- **Розуміння добра і зла.** Бог дав людині моральний закон, Він був прописаний в сумлінні ще коли не було Святого Письма.
- віра, надія, любов, доброта, правда, гідність, чесність.

Найважливіші положення християнства були проголошені в Нагірній проповіді Ісуса Христа. Вона містить у собі звернення до моральних ідеалів (Мт.5:3-10).

Як би не змінювалася культура, розвивалось людство, ці цінності мають залишатися незмінними. Ці та інші цінності формують наше світосприйняття, наш світогляд. Церква є стовп і утвердження істини. Не змішуймо абсолютні, які встановив Бог. Не пересувайте їх межі. Не піддавайтеся впливу світу. Копайте істину, відстоюйте істину. Живіть по істині. Бо коли абсолютні істини стають у вашому житті відносними, коли вони знецінюються, Бог починає судитися.

t.me/genish_blogspot

Привчи себе при першому погляді на людину

**ЗАВЖДИ ВІД ДУШІ
БАЖАТИ ЇЙ ДОБРА**

Урок з неба

В одному невеликому американському містечку бізнесмен вирішив відкрити бар. Проблема в тому, що він знаходився на одній вулиці з церквою. Звісно, церковне керівництво це не влаштувало, і на кожній проповіді служители закликали гординя виступати проти і молитися, щоб Бог наставив недбайливого бізнесмена.

За день до оголошеного відкриття бару була сильна гроза. Блискавка вдарила в дах бару, і він згорів ущент. Церковники раділи, але ненадовго — власник бару подав на них до суду з вимогою компенсації збитків. Ті, звісно, все заперечували. Вислухавши обидві сторони, суддя зауважив:

— Я поки що не знаю, яке винести рішення, але з матеріалів справи випливає, що власник бару вірить у силу молитви, а все церковне керівництво... чомусь ні.

**У людини немає можливості
всім робити добро,
АЛЕ У НЕЇ Є МОЖЛИВІСТЬ
НІКОМУ НЕ ЧИНИТИ ЗЛА.**

Цього ж дня Церква ХВЄ смт.Рафалівка святкувала день Подяки Господу. Після служіння всіх пригостили обідом та подякували за присутність. В зібранні взяли участь районний пресвітер Сенан Сергій Степанович та служители сусідніх церков.

В церкві с.Велика Купля Березнівського району відбулося святкування Дня подяки та 20-річчя посвячення Дому Молитви. В урочистому зібранні взяли участь заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер Березнівського району Анатолій Бойчук, служители сусідніх церков.

Церква с.Велике Вербче Сарненського району відсвяткувала день подяки та ювілей 100-річчя від заснування та початку євангельського пробудження в селі. Захід відвідали заступник єпископа УЦХВЄ Рівненщини Олександр Кузьмич, старший пресвітер району Михайло Маковецький та інші служители.

День Подяки в центрі селища Оженин вже п'ятий рік поспіль стає особливою подією, яка об'єднує односельців у спільній молитві та подяці Богу. Організатором цього свята традиційно виступає місцева церква «Слово Істини», яка за підтримки, громади створює особливу атмосферу вдячності та єднання.

В с. Заруддя на День подяки, за сприяння Віктора М'ялика, було відкрито дитячий майданчик. В святкових зібраннях взяли участь Степан Євтушенко, служители сусідніх церков, депутат обласної ради Ігор Ясенюк та представники місцевої влади.

В с. Колесники відбулось святкове зідне зібрання, приурочене Дню подяки. Участь взяли гурт «Авен-Езер», директор місії «Добрий Самарянин» Ростислав Боришкевич, старший служитель Житомирщини Іван Фещенко, районний служитель Петро Шпак, брат з Краматорська Микола Скрипнюк. Заключну проповідь говорив відповідальний за благовістя Володимир Бобик.

Церква м. Дубровиця святкувала День подяки. Також в цей день привітали присутніх пасторів з днем пастора. Старший пресвітер району Хомич Василь Андрійович звершив молитву благословіння за пасторів, а з полтавщини пастор Мухар Михайло промовив заключну проповідь. Вкінці зібрання одна людина покаласяся.

Церква «Божого спасіння» відзначила День подяки. В зібранні взяв участь пастор церкви «Молодіжна» Стецяк Андрій Іванович. Особливістю цього зібрання було те, що кожен приносив із собою смаколики, фрукти, в результаті чого, було складено 250 подарункових боксів, які молодно рознесла по міській, обласній лікарнях та наркодиспансері.

В приміщенні церкви «Божого спасіння» відбулася зустріч служителів Рівненського району. В служінні був присутній та ділився словом старший пресвітер Полтавської області Михайло Роман. Також були присутні старші служители області перший заступник єпископа Олександр Чернюшок та заступник Петро Музичук.

В неділю в церкві ХВЄ «Жива вода» смт. Клесів святкувала День подяки. Після зібрання вся громада продовжила святкування на місці майбутнього церковного центру реабілітації ветеранів біля озера Бам;

18.10.2024 на базі місії «Добрий самарянин» провели акцію для вдів. В заході взяли участь директор місії Ростислав Боришкевич, відповідальний за соціальне служіння Петро Балабак та інші;

20.10.2024 в церкві с. Боратин відбулося свято Дня подяки. В зібранні взяли участь служители сусідніх церков, Степан Євтушенко, депутат обласної ради Ігор Ясенюк, співом служив гурт «Жива надія». Розділити радість свята прийшли багато односельчан. Вкінці для присутніх організували смачний обід.

Свято жнив і 100-річчя відзначила церква с. Дружне, Гоцанського району. В зібранні взяли участь заступник старшого пресвітера УЦХВЄ Рівненщини Петро Музичук, відповідальний за соціальне служіння Петро Балабак та інші служители.

Брати з Дубенського району мали поїздку у м.Миколаїв, де провели два служіння і роздали 150 продуктових пакетів та 150 сіток картоплі. Участь у поїздки приймали Губеня Мусій, Курч Віталій, Глабець Василь та Аленіков Сергій.

В церкві м. Радивилова сьогодні відзначили День подяки Богові за всі благословіння.

В служінні взяли участь старший пресвітер Здолбунівського району Василь Кондратюк, гості з церкви с. Панталія та з сусідніх церков. Співом служив молодіжний хор та оркестр місцевої церкви.

Відзначили Свято подяки в церкві с. Довгоші на Млинівщині. Слово вітання та благословіння говорив заступник старшого пресвітера УЦХВЄ Рівненщини Микола Свірчук.

День подяки в церкві села Грушвиця зібрав чимало людей, які віддали славу Господу за всі Його благословіння. Разом з присутніми радість свята розділив старший пресвітер Рівненського району В'ячеслав Марчук.

Свято Подяки відзначила церква «Христа Спасителя» м.Костопіль за участі першого заступника єпископа Олександра Чернюшка, Петра Каплюка та служителів інших церков. Після служіння був організований обід для всіх присутніх;

22.10.2024 за підтримки Рівненського обласного об'єднання УЦХВЄ волонтери передали медичне обладнання, медичні розвідні матеріали, продукти харчування, одяг та інше для військових на Харківщині;

24.10.2024 команда братів церкви «Добрий Самарянин» с.Зозів відвідали шпиталь з пораненими, також навідали наших захисників на різних позиціях Харківського напрямку разом із штатним капеланом, мали змогу також послужити для цивільного населення Харківщини, на трьох лонація готували плов.

Не скаржся на холод
навколишнього світу,
Якщо сам не вклав
в нього ні краплі тепла.

На підлозі

Я люблю говорити з Богом.
Ця розмова завжди до речі.
Ми сідаємо на підлогу,
Непомітно минає вечір...
В цій розмові немає страху,
Невимовні зітхання гинуть —
Під прибитим до неба дахом,
Перед мирним вогнем каміну.
А буває, Чоло яскраве
Роздивляюся в повній тиші.
І коли огортає слава —
Вже ні слова не треба більше.
Я не знав, що у ту хвилину,
Як підвожу до Нього погляд,
Він схиляється на коліна,
Щоб сидіти зі мною поряд.
Я не знав, що колись відкрив
За промінням очей всевишніх
У знічках — бездонну мрію,
В добродушній усмішці — вічність.
Я люблю у Його кишнях
Відшукати солодкі крихти
І за чаєм з терпким варенням
Досхочу милосердя їсти.
Все це варте безумних марень...
Я не знаю, для чого Богу
Опускати Свій трон із хмари
На потерту брудну підлогу!
Між людьми, що шукають світла,
І між тими, що тихо гинуть,
Архітектор усього світу
Йде у дім — у дім до людини.
Мандрівник самотній — хто Він,
Що у пригорщах носить щастя,
Знає всі говірки і мови
І Якому всі люди — браття?
Сміх дитячий — Його предтеча,
Він приходив, мов дивний легіт,
Одягнувши собі на плечі
Перемірний п'яддю Всесвіт.
Є і деякі, що казали,
Буцім знають Його дороги.
Та мені чомусь вистачало
Того вечора і підлого.
Я Його і тепер не знаю,
Лиш одне зрозумів навічно:
За розмитим небесним сійвом
Є виразне земне Обличчя.

Дмитро ДОВБУШ

КОЛИ ТИ ДОБРИЙ САМ —
ВСІ ЗДАЮТЬСЯ ДОБРИ
БЕЗВИНЯТКУ,
А ЗЛИЙ ПОБАЧИТЬ ТІЛЬКИ
ЗЛІСТЬ, ДОБРО ПОСТАВИВШИ
ПІД СУМНІВ.

МОЛОДА ДУША

У однієї доброї, мудрої бабусі запитали:
— Бабусю! Ти прожила таке довге і нелегке життя, а душею залишилася молодою. Чи маєш ти якийсь секрет?
— Маю, любі. Все добре, що мені зробили, я записую в своєму серці, а все погане — на воді. Якби я робила навпаки, моє серце було б у страшних рубцях, а так воно — рай. Бог дав нам дві дорожочинні здібності — пам'ятати і забувати. Коли нам роблять добро, вдячність вимагає пам'ятати про нього, а коли чинять зло, любов спонукає забути.

ПОДЯКА ЗА ОСІНЬ

Я дякую, Боже, за ще одну осінь,
За всі дивовижні картини, що бачу,
За сонце ласкаве, що гріє ще й досі,
За щедрість і милість Твою — щиро вдячна.

Я дякую, Боже, що бачу очима —
Своїми очима всі фарби яскраві,
Як осінь малюєш, як осінь вродила,
І як Ти царюєш Величний в державі.

Я дякую, Боже, за хліб і за небо,
За воду джерельну в глибокій криниці,
Що дав для життя мені в кожній потребі,
Ти знаєш, що треба усе поодиноці.

Я дякую, Боже, за те, що згадала,
Як листя сухе шарудить під ногами,
Що Ти ще дав час: ні багато, ні мало,
І прийде прощання... Вже — не за горами.

Я дякую, Боже, що Ти є незмінний
В мінливому і тимчасовому світі.
Являєш усім благодать Свою й вірність,
Що й досі Земля не злетіла з орбіти.

Я дякую, Боже, що Ти не втомився
Надійно тримати цей світ весь ще й досі,
І час на планеті ще не зупинився...
Я дякую, Боже, іще раз за осінь...

Тетяна МОРОЗ

Бо так написано

Наш Господь Ісус Христос навчає нас, як і з якою метою ми можемо користуватися тим, що написано. Ворог сказав: «Якщо Ти Син Божий...», а Ісус відповів: «Написано». Це була Його єдина відповідь. Він не наводив жодних доказів, щоб підтвердити Своє синівство, Він навіть не згадав про той випадок, коли над землею пролунав голос Божий: «Це Син Мій Улюблений». Ні, Він лише сказав: «Написано».

Юний брате, я не сумніваюся, що ти вже страждав від цього зважливого «якщо». Це улюблене слово та улюблена тактика диявола, це його найкраща стріла в сагайдаку. Він — князь снєптиків, однак, коли вони моляться йому, він сам сміється з них. Адже сам диявол вірує в Бога і тремтить (Як. 2:19). Приводить людей до сумніву — одна з його згубних справ. «А якщо...» — з якою злісною усмішкою нашіптує він це слово у вухо новонаверненого! «Ти кажеш, що прощений, виправданий і прийнятий Богом, а якщо ні... А чи не помиляєшся ти?»

Дорогі друзі, я прошу вас, не дозволяйте дияволу зіштовхнути вас із твердої основи Слова Божого. Якщо він досягне, щоб ви оцінювали свій порятунок на

підставі своїх почуттів, ви незбаром впадете у відчай. Основа моєї віри — у Христі, а не в мені. Нерозумно говорити: «Я вірю в Господа Ісуса, тому що почувуюся дуже щасливим», тому що через півгодини я можу відчати

себе жалюгідним. Але я вірю в своє спасіння у Христі не тому, що це узгоджується з моїм розумом і почуттями, а тому, що написано: «Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого... Поправді, поправді кажіть вам: Хто слухає слова Мого, і ві-

рує в Того, Хто послав Мене, життя вічне той має, і на суд не приходять, але перейшов він від смерті в життя». (Іван.3:18; 5:24)

Нічого не може змінити цієї істини, вона є непорушною і та-

відповідь, що він сам недосконалий і не має права тебе ганьбити. Якщо він скаже: «Якби ти став іншою людиною, то в тебе не було б недобрих думок і почуттів», не вступай з ним у диспут, але залишайся вірним напи-

себе жалюгідним. Але я вірю в своє спасіння у Христі не тому, що це узгоджується з моїм розумом і почуттями, а тому, що написано: «Хто вірує в Нього, не буде засуджений; хто ж не вірує, той вже засуджений, що не повірив в Ім'я Однородженого Сина Божого... Поправді, поправді кажіть вам: Хто слухає слова Мого, і ві-

кую залишитися. Сатана скаже вам: «Ви знаєте, що існує багато доказів, що доводять протилежне, чи зможете їх оскаржити?» Дайте йому відповідь, нехай він подбає про свої особисті справи. Він скаже тобі: «Ти ж знаєш, який ти недосконалий! Навіть після покаяння ти залишився таким самим». Дай йому

саному: «Христос Ісус прийшов у світ спасти грішників...» (1Тим. 1:15). «... Щоб кожен, хто вірує в Нього, не загинув, але мав життя вічне» (Ів. 3:16). Якщо ти віриш у Христа, то ти не загинеш. Ти маєш життя вічне, бо так написано. Уповай на це і не будеш переможений.

Закінчення на стор. 6

Де Бог, коли боляче?

Закінчення. Початок на стор. 1, 2

Увесь мій гнів супроти болю розтанув здебільшого по одній причині: я прийшов до пізнання Бога. Він дав мені радість, любов, щастя і доброту. Все це прийшло до мене неочікуваними спалахами, посеред мого заплутого, недосконалого світу, але цього достатньо, щоб переконати мене, що мій Бог вартий довіри. Пізнання Його варте того, аби витримати все.

Куди це приведе мене, коли наступного разу я стоятиму біля лікарняного ліжка близького друга, хворого на хворобу Ходжкінса? Зрештою, мій пошук почався саме звідси. Це приведе мене до віри в Особу, до віри настільки міцної, що ніякі страждання не зможуть її зруйнувати.

Де Бог, коли боляче?

Він був тут з самого початку, створивши больову систему, яка навіть посеред грішного, втраченого світу продовжує нести на собі сліди геніальності і допомагає нам жити на цій планеті.

Він трансформує біль, використовуючи його, щоб навчити і зміцнити нас, якщо ми дозволимо болю повернути нас до Нього.

Намагаючись стримуватися, Він спостерігає, як продовжує існувати ця повстала планета, милосердно дозволяючи задумам людини здійснюватися згідно її волі.

Він дозволяє нам кричати, як Йов, і гнівно бурюватися проти Нього, звинувачуючи за цей зіпсований нами світ.

Він об'єднується з вбогими і страждальцями, засновуючи

царство, назване на їхню честь. Він приймається до рівня переможеного.

Він обіцяє надприродну допомогу, аби жити дух, навіть якщо наші фізичні страждання залишаються незмінними.

Він приєднався до нас. Він терпів біль і проливав кров, плакав і страждав. Він возвеличив на всі часи тих, хто страждає, розділивши їхній біль.

Зараз Він з нами, служачи нам через Свого Духа і через членів Свого тіла, які покликані підносити нас і полегшувати наші страждання заради Нього, як Голови.

Він чекає, збираючи армію добродішних. Одного дня Він відпустить їх і світ побачить останній момент страждання, перш ніж буде оголошено остаточну

перемогу. Потім Бог створить для нас новий, неймовірний світ. І болю більше не буде.

«Ось кажу я вам таємницю: не всі ми заснемо, та всі перемінемось, раптом, як оком змигнути, при останній сурмі: бо засурмить вона і мертві воскреснуть, а ми перемінемось!... Мусить бо тлінне оце зодягнутись в нетління, а смертне оце зодягтись в безсмертя. А коли оце тлінне в нетління зодягнеться, і оце смертне в безсмертя зодягнеться, тоді збудеться слово написане: Поглинута смерть перемогою! Де, смерте, твоя перемога? Де твоє, смерте, жало?» (1Коринтян 15:51-55).

Підготувала Ірина Геніш за мотивами книги «Де Бог, коли боляче?» Філіп Янсі

Молитва Джиммі

Дитяча сторінка

Молитва праведника має силу

Човникова вулиця завжди славила своєю мальовничістю. Сім'я Коллінів, Полі, Декс та їх маленький Джиммі, переїхали сюди навесні. Батьки багато працювали, відтак восьмирічному Джиммі часто доводилося залишатися вдома одному. Переїзд був зумовлений, як завжди, роботою батьків. Ще у Сетлі єдиною відрадою Джиммі була бабуся, яка часто проводила час з хлопчиком і багато розповідала йому про Бога. Батьки, як вони себе називали, були атеїстами.

У плавучому будинку, поряд з будинком Коллінів, поселилася дівчина років 25. Цей будинок дістався їй у спадок від бабусі. Наомі, так звали дівчину, любила проводити час, сидячи на причалі і споглядаючи озеро.

Одного разу дівчина побачила хлопчика, який сидів поряд з їх будинком.

— Як тебе звуть? — запитала дівчина.

ці. Дівчина дістає невелику каструлю, наливає молоко та вмикає плиту.

— Що стається, коли люди помирають? — запитує Джиммі. Наомі зводить брови.

— Це надто серйозне питання, як на дев'яту годину вечора.

Хлопчик низує плечима.

— Мама каже, що після смерті нічого не стається. Каже, що просто заплющуємо очі, і край. Але я не знаю. — Він спирається ліктем об стільницю і підпирає щоку рукою. — Мені здається, що має щось бути іще.

— Ти маєш рацію, — підморгує Наомі.

— То ти віриш у рай? — питає Джиммі.

— Так, — киває дівчина.

— А ти молишся?

— Молюся, — зізнається Наомі.

Власне, молилась вона щодня. А тут, у тиші і спокої природи, щось змушувало

— Джиммі, — відповів хлопчик.

— А мене — Наомі. Я приїхала сюди відпочити.

З того часу хлопчик часто навідувався до нової сусідки. А та, у свою чергу, пригощала його своєю випічкою, яка завжди смакувала по-особливому. Батьки, в свою чергу, не були проти додаткового нагляду.

В один із днів, Наомі була в будинку. Аж, раптом, почула кроки за дверима. Спустилася вниз і відчинила двері.

Джиммі, — каже здивовано. — Сонечку, хіба ти не маєш бути вдома у такий час?

На ньому піжама в синьо-білу смужку. Під рукою він тримав плюшевого ведмедя.

— Мені сумно.

— Он воно що. А де твої батьки?

— Сьогодні вони затримуються на роботі.

Він ступає за Наомі і вмощується на високий стілець біля кухонної стільни-

дівчину відчувати зв'язок зі Всевишнім по-особливому.

— Мама з татом атеїсти, — провадить Джиммі. — Що воно таке «атеїсти»?

— Ну, — каже, намагаючись дібрати слова. — Це означає, що вони не вірять у Творця, у Бога.

— А-а, — мовить Джиммі, — а я не атеїст. — несподівано говорить хлопчик.

— Справді?

Він киває.

— Бо коли я попросив Бога, щоб дав мені друга, — хлопчик відпив один ковток молока, — Бог прислав тебе на наш причал. Тепер мені не сумно.

Дівчина ледве стримувала сльози, дивлячись, як Джиммі допиває своє молоко.

Дорогий друже! Ти теж можеш спілкуватися з Богом у молитві. Бог обіцяє завжди бути поряд і підтримувати тих, хто вірить Йому. Довіряй Ісусу, як Джиммі, і Бог також відповість і на твою молитву.

Ірина ГЕНІШ

посміхнулася і сказала, що дитина в ліжечку — це її син, який страждає від рідкісної форми раку. І тільки один лікар може вилікувати його, але у неї немає грошей, щоб дозволити собі це, і крім того, той лікар живе далеко — в іншому місті. Вона сказала, що Бог досі не відповів на її молитву, але вона знає, що Він допоможе їй і ніщо не зламає її віру.

Збентежений лікар втратив дар мови, а сльози застелили його зір. Він пригадав все, що з ним сьогодні трапилося: несправність літака, проливний дощ, через який він збився зі шляху... І все це сталося через те, що Бог не просто відповідав на молитву жінки, а давав і йому шанс вийти з матеріального світу й допомогти бідним людям, у яких немає нічого, крім молитви.

Завжди будьте готові зробити те, що Бог приготував для вас.

Кросворд

Дай відповіді на питання — і ти прочитаєш у виділених клітинках фразу, яка повторюється в Книзі пророка Єзекіїля 62 рази.

1. Яка палиця була в руках чоловіка? (Розділ 40).
2. Який дім наповнила слава Божа? (Розділ 44).
3. Останній цар із долму Давида, якого осліпили і забрали в полон (розділ 12).
4. Дорогоцінний камінь, на який були схожі колеса у видінні Єзекіїля (розділ 1).
5. Один із праведних мужів, який під час Божого гніву може врятувати тільки себе (розділ 14).
6. Назва річки, над якою пророк побачив видіння (розділ 1).
7. Яка країна мала бути в полоні сорок років? (Розділ 29).
8. Що було виготовлене в храмі з дерева (розділ 41).
9. Один із присудів Божих на Єрусалим (розділ 14).
10. Ким був батько Єзекіїля? (Розділ 1).
11. Що виходило з-під порогу храму на схід? (Розділ 47).
12. Яку одягу мали одягати священики? (Розділ 44).
13. Що виростало з насіння, яке насадив орел? (Розділ 17).
14. У чому розтоплюється срібло? (Розділ 22).
15. Що буде знаходитися кругом міста? (Розділ 48).
16. Що мали їсти євреї під час паски? (Розділ 45).
17. Яка тварина виступає символом Єгипту? (Розділ 29).
18. Місцевість, у яку був перенесений пророк у видінні (розділ 11).
19. Міра ширини (розділ 40).

Ось росте грибочок,
Ось дзвенить струмочок,
Ось летить листочок
Прямо на пенечок.
Це наш Цар царів
Для людей створив!

Бог любов являє,
Подає нам все.
Ми Йому співаєм,
Дякуєм за це.

За прекрасні квіти,
Хлібчик на столах,
За любов до діток
Господу хвала!

З.МЕЛЬНИК

Підготувала Ірина Геніш

Закінчення. Початок на стор. 4

Якщо ж ти залишиш це «написано», то знай, сатана вміє вести диспути краще, ніж ти. Він набагато старший і дуже ґрунтовно вивчив людську природу. Він знає всі наші слабкі місця. Боротьба буде нерівною. Не сперечайся з ним, але сміливо розгорни перед ним прапор: «Написано». Сатана не переносить істину, оскільки вона є смертельною для брехні, батьком якої він є. Християнин безпечний, доки вірить у істинність Слова Божого. Якщо ж буде повалено Писання, то наша надія втрачена. Але не раніше. Ви, які спокушені, схойтеся у твердій скелі Божої істини і знайте, вона ніколи не буде спростована.

Наш Господь використав Писання, щоб перемогти спокусу. Противник спонукав Його до недовіри. Біля Його ніг лежало каміння, зовні подібне до хлібів, але насправді хліба не було, а Христос був голодний. Недовіра волала: «Бог залишив Тебе, Ти помреш з голоду, тому припиняй бути служителем Божим. Візьми владу в Свої руки і скажи, щоб це каміння стало хлібом». Виступаючи проти спокуси самозабезпечення, Ісус сказав: «Написано».

Друзі! Можливо, ви теж терпите потребу у чомусь. Якщо ви допустите в серці занепокоєння, побоюючись, що Бог не подбає про вас, то може виникнути похмура думка: «Якщо я чинитиму як невірний, то здобуду собі добробут». Однак ви відчуваєте, що це справа невірна, і хочете обійти її, але сатана нашіптує: «У потреби немає закону. Користуйся можливістю, яка тобі надається». У такий час відженіть диявола словами: «Написано: не кради» (Вих. 20:15). Нам наказано ніколи не брати чуже і не обманювати своїх ближніх. Написано: «Надійся на Господа й добре чини, землю замешкуй та правди дотримуй! Хай Господь буде розкіш твоя, і Він сповнить тобі твого серця бажання!» (Пс.36:3-4).

Сатана спонукав Господа, спонукаючи Його до безрозсудного ризику: «Якщо Ти Син Божий, кинься вниз...» Але у Христа було готове Писання, щоб відбити цей удар. Багато хто потрапляє у спокусу, безрозсудно ризикуючи своїм порятунком. «Ти один із Божих обраних і тому ти не загинеш. Ти можеш грішити. Не будь таким уже ретельним, ти все одно не можеш остаточно впасти і загинути», — так нашіптує диявол, і недосвідчений віруючий не завжди може дати вірну відповідь на ці словесні хитрощі. Якщо сатана спонукає нас поступитися подібним думкам, згадаємо, що написано: «Пильнуйте і моліться, щоб не впасти в спокусу...» (Матв.26:41). Написано: «Над усе, що лише стережеться, серце своє стережи, бо з нього походить життя» (Пр.4:23). Написано також: «Будьте святі, бо Я святий» (Лев.11: 45). «Тож будьте досконалі, як досконалий Отець ваш Небесний» (Матв.5:48). Відійди від нас, сатано, ми не повинні користуватися благодаттю, щоб грішити, це була б диявольська подяка за милосердя Божє. Ми разом з Апостолом Павлом ненавидимо ідею про те, що треба грішити, щоб помножилася благодать (Рим.6:1).

Сатана також спонукає нас, спонукаючи до зради Бога і поклоніння іншим богам. «Поклонися мені, — каже він, — і якщо зробиш це, нагорода твоя буде велика». Він ставить перед нашими очима якийсь предмет, який має стати для нас богом або якусь себелюбну мету, яку ми маємо переслідувати. І в такій спокусі Слово Божє — наш єдиний захист. Написано: «Люби Господа Бога свого всім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю, і всім своїм розумом, і свого ближнього, як самого себе» (Лук.10:27) «... Ви не свої? Бо дорого куплені ви...» (1 Кор. 6, 19-20). «Тож благаю вас, браття, через Божє милосердя, повіддавайте ваші тіла на жертву живу, святу, приємну Богові, як розумну службу вашу» (Рим.12:1).

бував, тобто допоміг Мені перетворити каміння на хліби». Так, це можна було уявити як збіг обставин, але за цим збігом обставин приховувалась спокуса. Якщо у вас буде спокуса зробити зло, щоб вийти з потреби, то скажіть самому собі: «Цей випадок для мене випробування, і я нізачо не орієнтуватимуся на зовнішні обставини, оскільки моїм принципом є те, що написано в Біблії». Якщо ви оберете своїм путівником швидкоплинний випадок, то ви неодмінно помилитесь, але якщо підете тому, що написано, ваші ступні будуть затвержені в Слові Божому (Пс.118:133).

Ми не повинні також сподіватися на якісь особливі дари та переваги. Христос стояв на крилі храму і, здавалося, мав гарантію безпеки, навіть якби

світу будуть Мої! А в цьому світі живуть ті бідні, пригнічені раби, яких Я міг би звільнити. Голодних і спраглих Я зміг би забезпечити щасливим, якби Я був його царем. Перед цією особистістю, чому б Мені цього не зробити? Але наш Господь був дуже далеким від духу компромісу.

Ах, як багато хто зараз говорить: «Ми повинні поступитися в малому. Немає користі стояти осторонь і наполягати, обстоюючи свої принципи. Нічого не постраждає від малого поступку, він не позначиться у здійсненні наших великих планів». Так багато говорять, але наш Господь не говорив так. Він керувався тим, що «написано», а не тим, чого вимагала Його діяльність та особиста вигода. Дорогий брате, тоби часто здаватиметься невід-

Бо так написано

«Дітоньки, бережіться від ідолів!» (1Іван.5:21)

Наводячи подібні Писання, ми здобудемо перемогу. Дорогі мої, ми повинні триматися подалі від гріха. Якщо Христос справді викупив нас від гріха, ми не можемо примиритися з думкою, що допустимо впасти в гріх. Хто знаходить радість у гріху, той не дитя Божє. Якщо ви діти Божі, навчитесь ненавидіти гріх, і він буде противний вашій душі. Щоб зберігати себе чистим від гріха, озбройтеся святим і чистим Словом Божим. Будьте слухняні голосу триєдиного Бога.

Наш Господь користувався Писанням як керівним принципом. Це дуже важливо. Багато хто влаштовує свій шлях, виправдовуючи все збігом обставин. Вони роблять неправду і кажуть: «Це сталося випадково».

Я хотів би знати, чи вважав Йона, коли він утік у Фарсіс, що це сталося випадково? Адже він не був винен у тому, що корабель у цей час відходив саме до Фарсіса. Якщо так, то він подібний до багатьох людей, які живуть у наш час. Вони намагаються свою провину покласти на Бога. Вони пояснюють, що були змушені чинити так, як вони вчинили, бо такою була воля нагоди. Наш Господь у своєму ходінні не керувався обставинами. Можливо, хтось інший, крім нашого Господа, послухався б спокусника і потім сказав би: «Я був дуже голодний і був у пустелі. Обставини мої склалися так, що якийсь дух дуже чемно запропонував мені те, чого я потре-

ним чинити правильно. Твій авторитет терпітиме аварію, ти, можливо, опинишся в нужді, але я настійно прошу тебе, чини по правді чого б це не коштувало. Якщо ти безкомпромісно викладатимеш Слово Божє, то замість поваги та уваги, як до керівника християнської Церкви, тебе, можливо, вважатимуть вузькою і дріб'язковою людиною. Але сповідуй істину відкрито, не переживаючи про те, що за цим буде. Нам немає справи до того, що буде з нами чи з нашою репутацією. Наше єдине завдання — виконати волю нашого Батька. «Написано» — наш керівний принцип. Наслідуватимемо Слово наполегливо і з рішучою віддачею. Слідуватимемо йому, незважаючи на бруд і трясовину, через хвили та полум'я. Дотримуйтеся написаного Слова повністю і ніколи не відступайте від цілковитого послуху йому заради уявного покращення результатів вашої діяльності або будь-якої іншої відмовки, яку сатана запропонує вам.

Крім того, зверніть увагу, що наш Господь використав Писання, щоб зберегти Свій внутрішній спокій. Він ні на мить не втратив самовладання. Він був голодний, йому пропонувалося здобути хліб, але Він відповідає: «Написано». Його ставлять на крило храму, але Він каже: «Написано» — говорить так само спокійно, як це сказали ми, сидячи в кріслі. Він стоїть на горі, весь світ біля Його ніг, але, бачачи всю його славу, Він не був засліплений її блиском. «Написано», — і тут Він залишився спокійним. Ніщо не може дати людині стільки самовладання, стільки холоднокровності та спокою за всіх обставин, як постійний зв'язок зі Словом Божим та висловлюваннями Господа, Який не може брехати. Вчиняйте так!

І остання думка щодо цього міркування: Наш Господь навчає нас користуватися Писанням, щоб перемогти і вигнати ворога. «Відійди, — сказав Він злому духу, — бо написано». Ви також покладаєте край спокусі, якщо твердо будете триматися того, що сказав Бог.

Із книги «Бо так написано»
Ч.Г. Сперджен

ТЕПЕР МИ — СІМ'Я

Я прийшов до Бога в 2005 році. Дружина була в церкві десь із 2000-го. Ми жили разом у цивільному шлюбі. Моя громадянська дружина... Взагалі, це як надкушене яблуко: не сподобалося — кинув, інше знайшов. Так жити не можна! Вона розповідала мені про Бога, а я їй: «Кинь свою секту, а то зараз грюкну дверима — тільки й побачиш мене». Одним словом, це було не життя, а просто назва. Навіть не знаю, як вона мене терпіла. Але з часом я став розуміти, що якби не церква, моя дружина давно вигнала б мене в шю, як бродячу собаку. А вона — ні. І стерпить, і промовчить, і поганого слова не скаже.

І от через п'ять років таких наших терзань кажу їй: «Гаразд, піду з тобою на служіння. Подивлюся, послухаю...»

Про що того дня проповідував пастор, я вже не пам'ятаю. Але моє серце тануло, як сніг на долоні. Я зрозумів, що живу неправильно, що потрібно прагнути доброго, вчитися жити не для себе. Зрозумів, що наш громадянський шлюб — це як надкушене яблуко: не сподобалося — взяв і викинув, краще знайшов. Так жити не можна!

Взяв я дружину за руку, пішли ми до РАЦСу і розписалися. Хтось каже, що штамп у паспорті нічого не означає. Неправда! Печатка, може, нічого й не значить, а от слово твоє, яке ти дав не в темряві з очей на очі, а серед білого дня при свідках — ось це багато значить. Це показує, що ти є насправді.

Зараз у нашому домі все не так, як раніше. Ми любимо одне одного, допомагаємо одне одному. Розуміємо, що Бог з'єднує раз і назавжди. Навіть коли важко, нам все одно добре. Ми з Богом, і ми — сім'я.

В'ячеслав СОЛОВІЙОВ,
м. Харків

**ЖИВИ ТАКИМ ЖИТТЯМ,
яке зробить тебе добрим
і доброзичливим до інших
людей, і ти будеш приємно
здивований тим,
НАСКІЛЬКИ ЩАСЛИВИМ
СТАНЕ ТВОЄ ЖИТТЯ.**

Іди, малюк, додому

Одного разу під мостом застрягла величезна вантажівка. Рух на магістралі зупинився. Поліцейський, що керував рухом, і люди, які там зібралися, намагалися штовхати вантажівку, але всі їхні маневри не допомагали, а ускладнювали звільнення вантажівки з-під перекритого мосту.

Тоді вирішили, що єдиний вихід — зрізати верхню частину контейнера вантажівки, і викликали бригаду спеціалістів.

Стоячи поруч, хлопчик спостерігав за тим, що відбувається, і намагався щось сказати дорослим. Його ніхто не слухав, дитину відштовхували, хтось сказав йому:

— Іди додому і не заважай!

Тоді, зібравши всі свої сили, хлопчик вигукнув:

— Чому ж ви не випустите повітря з шин?!

Люди зупинилися і... подивилися на величезні колеса вантажівки. Це було рішення проблеми! За лічені хвилини проїзд було звільнено.

Хто вирішив це завдання? Спеціалісти? Ні!

Прислухайтеся навіть до тих людей, які здаються вам незначними. Бог говорить навіть через дрібниці.

Альф Лонз

Із занепаду Ізраїлю спасіння язичникам

«І сталося, коли Ісус був при Єрихоні, то звів очі свої та й побачив, аж ось стоїть навпроти нього чоловік, а витягнений його меч у руці його. І підійшов Ісус до нього, та й сказав йому: Чи ти наш, чи наших ворогів?» (Іс. Нав. 5:13)

Книга Ісуса Навина описує завоювання Ханаану Ізраїлем. Деякі вважають, що вона ділить людей на євреїв та не євреїв, і взагалі що ця книга про жорстокість. Що там казати, сам Ісус Навин ділив людей на своїх і ворогів...

Але уважний погляд на книгу показує, що вона, як і вся Біблія, ділить людей на... віруючих і невіруючих. Рахав, яка була блудниця і жителями Єрихону, повірила — і отримала спасіння. Ахан з Божого народу, з коліна Юдиного, зневірився, став мародером, привласнив і приховав закладе — і загинув з невірними.

Хтось скаже: одна жінка, це одне, але яким чином всі жите-

лі Ханаану могли проявити віру? Через еміграцію.

Ізраїльтяни з'явилися біля кордонів Ханаану раптово і викликали справжній жах. Але дуже скоро вони відступили вглиб пустелі, оскільки самі злякалися і втратили право для свого покоління увійти в Обіцяну Землю (розвідники, повернувшись, відмовили народ). До кордонів вони повернулися майже через 40 років.

Це може бути прообразом наших днів. В Біблії сказано, що «із занепаду Ізраїлю приходить спасіння язичникам». Мешканці Ханаану отримали майже 40 років відтермінування, щоб зібрати речі і знайти собі іншу землю — народи мігрували в той час дуже інтенсивно. Цей занепад Ізраїлю, послужив шансом для спасіння язичників — амалікітян і хананеян.

Ханені могли змиритися перед Богом, визнати свою гріховність, прийняти Божу волю і розпочати життя спочатку. Замість

того вони підняли та укріпили стіни і накопичували запаси. Стіни впали, запаси дісталися іншим, а їхні діти загинули через невірність і впертість батьків.

Сьогодні ми кажемо, що Ізраїль перебуває в духовному занепаді. В очах Божих цей народ зараз перебуває у відступленні. Вони відкинули Месію і до цих пір Його не приймають. Тому Божа благодать звернена до інших народів. «Бо не хочу залишити вас, браття, у невіданні про цю таємницю, — щоб ви не були високої думки про себе, — що очерствіння сталося в Ізраїлі частково, доки не прийде повнота язичників. І так увесь Ізраїль буде спасенний, як і написано: «Із Сіону прийде Визволитель і відверне нечестя від Якова; і цей завіт їм від Мене, коли зніму їхні гріхи». Стосовно Євангелія вони — вороги заради вас, але щодо обрання — улюблені заради батьків. Бо Божі дари й покликання непопущні. Бо як і ви колись були не-

слухняні Богові, а нині помилювані, через їхню непокору, так і вони тепер неслухняні через ваше помилювання, щоб і вони були помилювані. Тому що Бог помістив усіх у непокору, щоб усіх помилювати. О безодня багатства, і премудрості, і пізнання Божого! Які незбагненні суди Його і недосліджені шляхи Його!» (Рим. 11:25-33)

Що тобі потрібно зробити, поки Ізраїль в занепаді? Готуватися до переселення. Треба покоритися Божій волі. Зрозумій, що тут твоє замешкнення тимчасове.

Чи ти наш, чи наших ворогів? Дуже багато стає поділів між людьми. З часів революції, суспільство ділилося, і ділиться й досі: за кольорами, за партіями, за конфесіями, за вакциною і т.д. Але Біблія й донині ділить людей лише на два табори: віруючий і невіруючий. І книга Ісуса Навина показує, що віруючий буде жити, а невіруючий — загине.

Олександр ГЕНІШ

Дії Апостолів

27 Розділ

¹ А коли постановлено, щоб відплинули ми до Італії, то віддано Павла та ще деяких інших ув'язнених сотників, Юлієві на ім'я, з полку Августа. ² І посідали ми на корабля адрамітського, що пливти мав біля місць азійських, та й відчалили. Із нами був Арістарх македонець із Солуня. ³ А другого дня ми пристали в Сидоні. До Павла ж Юлій ставився по-людському, і дозволив до друзів піти, та їхньої опіки зазнати. ⁴ А вирушивши звідти, припливли ми до Кіпру, бо вітри супротивні були. ⁵ Коли ж переплинули море, що біля Кілікії й Памфілії, то ми прибули до Лікійської Міри. ⁶ І там сотник знайшов корабля олександрійського, що плінув в Італію, і всадив нас на нього. ⁷ І днів багато помалу плівли ми, і насилу наспроти Кніду приплинули, а що вітер нас не допускав, попливли ми додолу на Крит при Салмоні. ⁸ І коли ми насилу минули його, то припливли до одного місця, що зветься Доброю Пристанню, недалеко якого знаходиться місто Ласея.

⁹ А як часу минуло багато, і була вже плавба небезпечна, бо минув уже й піст, то зачав Павло радити, ¹⁰ говорячи їм: О мужі! Я бачу, що буде плавба з перешкодами та з великим ущербком не лиш для вантажу і корабля, але й для наших душ. ¹¹ Та сотник довіряв більше стерничому та власникові корабля, ніж тому, що Павло говорив. ¹² А що пристань була на зимівлю невідгана, то більшість давала раду відплинути звідти, щоб, як можна, дістатись до Фінікія, і перезимувати в пристані критській, неприступній західним вітрам із півдня та з півночі.

¹³ А як вітер південний повіяв, то подумали, що бажання вони досягли, тому витягли кітви й попливли покрай Криту. ¹⁴ Але незбаром ударив на них рвачкий вітер, що зветься євроклідон. ¹⁵ А коли корабель був підхопленний, і не міг противитись вітрові, то йому віддалися ми й понеслися. ¹⁶ І наїхали ми на один острівець, що Клавдою зветься, і човна насилу затримати змогли. ¹⁷ Коли ж його витягли, то засобів допоміжних добирали і корабля підв'язали. А боявшись, щоб не впасти на Сірт, спустили вітрила, і носилися так. ¹⁸ А коли зачала буря міцно нас кидати, то другого дня стали ми розвантажуватись, ¹⁹ а третього дня корабельне знаряддя ми повилакидали внаслідок. ²⁰ А коли довгі дні не з'являлось ні сонце, ні зорі, і буря чимала на нас напирала, то останню надію ми втратили, щоб нам урятуватись...

²¹ А як довго не їли вони, то Павло став тоді серед них і промовив: О мужі, тож треба було мене слухатися та не відпливати від Криту, і обминути б були ці терпіння та шкоди. ²² А тепер вас благая триматись на душі, бо ні одна душа з вас не згине, окрім корабля. ²³ Бо ночі цієї з'явився мені Ангел Бога, Якому належу й Якому служу, ²⁴ та і прорік: Не бійся, Павле, бо треба тобі перед кесарем стати, і ось Бог дарував тобі всіх, хто з тобою пливе. ²⁵ Тому то тримайтесь на душі, о мужі, бо я вірую Богові, що станеться так, як було мені сказано. ²⁶ І ми мусимо наткнутись на острів якийсь.

²⁷ А коли надійшла чотирнадцята ніч, і ми носилися по Адріатицькому морю, то десь коло півночі стали домишлюватись моряки, що наближуються до якоїсь землі. ²⁸ І, запустивши оливницю, двадцять сяжнів знайшли. А від'їхавши трохи, запустити оливницю знову, і знайшли сяжнів п'ятнадцять. ²⁹ І боявшись, щоб не натрапити нам на скелясті місця, ми закинули чотири кітви з корми, і благали, щоб настав день. ³⁰ А коли моряки намагались утекти з корабля, і човна спускали до моря, вдаючи, ніби кітви закинути з носа хочуть, ³¹ то сказав Павло сотникові й воякам: Як вони в кораблі не зостануться, то спасити ви не зможете! ³² Тоді вояки перерізували мотузи в човна, і дали йому впасти.

³³ А коли розвиднялося стало, то благав Павло всіх, щоб поживу прийняти, і казав: Чотирнадцятий день ось сьогодні без їжі ви перебуваєте, очікуючи та нічого не ївши. ³⁴ Тому то благаю вас їжу прийняти, бо це на рятунок вам буде, бо жадному з вас не спаде з голови й волосина! ³⁵ А промовивши це, узяв хліб та подякував Богові перед усіма, і, поламавши, став їсти. ³⁶ Тоді всі піднесли на душі, і, стали поживу приймати. ³⁷ А всіх душ нас було в кораблі двісті сімдесят шість. ³⁸ І як наїлися вони, то стали полегшувати корабля, викидаючи збіжжя до моря. ³⁹ А коли настав день, то вони не могли розпізнати землі, одначе затоку якусь там угледали, що берега плаского мала, до якого й вирішили, як можна, приплисти з кораблем. ⁴⁰ Підняли тоді кітви, і повилакидали до моря, і порозв'язували поворозки в стерня, і вітрило мале за вітром поставили, та й покепували до берега. ⁴¹ Та ось ми натрапили на місце, що мало з обох сторін море, і корабель опинився на мілку: ніс загруз і позоставсь нерухомий, а корма розбивалася силою хвиль... ⁴² Вояки ж були змовилися повивати в'язнів, щоб котрихсь не поплив і не втік. ⁴³ Але сотник хотів урятувати Павла, і заборонив їхній намір, і звелів усім тим, хто плівати вміє, щоб скакали та перші на берег виходили, ⁴⁴ а інші хто на дошках, а хто на чім-будь з корабля. І таким чином сталося, що всі врятувалися на землю!

ЯКИМИ Є НАШІ ЗВИЧКИ?

Закінчення. Початок на стор. 1

Про батьків Ісуса Христа Йосипа та Марію йдеться як про людей благочестивих та побожних, які «... щорічно ходили до Єрусалиму на свято Пасхи. І коли мав Він дванадцять років, вони за звичаєм на свято пішли» (Лк. 2:41-42). Піти за звичаєм для них означало зробити так, як завжди, як кожного року до цього часу, проте це не означало, що справа відвідування Єрусалимського храму була позбавлена внутрішньої потреби в Бозі та бажання вшанувати та прославити Його, принести Йому жертву.

Якщо говорити про відвідування християнських Богослужінь, то уже в період церкви апостолів у деяких віруючих людей виникла звичка не робити цього, про що ми читаємо: «Не кидаймо збору свого, як то звичай у деяких, але заохочуємося, і тим більше, скільки більше ви бачите, що зближається день той» (Євр. 10: 25).

Очевидно, нині не потрібно нікого переконувати в тому, що «день той» наближується, бо все більше ми це бачимо. Проте як колись, так і сьогодні існує немало віруючих, які мають за звичку не бути в Богослужінні. Навіть лихоліття війни не змінили їхнього відношення до цієї вкрай важливої справи. Небезпека і загрози не викликали належного усвідомлення прямої залежності від Нього та потреби в спільній молитві до Нього.

Зрозуміло, що для кожного християнина взірцем в усьому повинен бути передусім Господь Ісус Христос. Він, як Син людський, мав потрібні і хороші звички, серед яких — постійне служіння Богові, яке синхронізувалося зі спілкуванням та пошуками Його лица в молитві.

«І, вийшовши звідти, Він приходить у землю юдейську, на той бік Йордану. І знову зібралися юрби до Нього, і знов Він навчав їх, за звичаєм Своім» (Мр. 10:1). Навчати людей вічних істин, задовольняти їхні насущні потреби бути здоровими та звільненими від усяких залежностей було звичною та регулярною справою для Нього. І всі оточуючі це бачи-

ли та розуміли, тому люди звідусіль йшли до Нього по допомогу. Для Нього було звичкою молитися до Небесного Отця: «І Він вийшов, і пішов за звичаєм на гору Оливну. А за Ним пішли учні Його. А прийшовши на місце, сказав їм: «Моліться, щоб не впасти в спонусу» (Лк. 22:39-40). До цього Він спонукував Своїх послідовників і час перебування з Ним був хорошою нагодою для інших переймати Його звички. Тому і кожен з нас може сьогодні наслідувати когось з вірних Богові та формувати тим самим в собі потрібні та корисні звички християнського життя.

Пригадаймо пророка Даниїла, який мав звичку тричі на день в одну й ту ж пору звертатися в молитві до Бога. Звичка відчиняти вікно та схилитися перед Богом не стала для нього формальністю а завжди була способом поклоніння та спілкування з Ним. Віруючих людей в Коринфі, які звикли до протиріч та конфліктів, апостола Павло намагався напоумити та зупинити в цьому словами: «Коли ж хто сперечатися хоче, — ми такого звичаю не маємо, ані Церкви Божі» (1 Кор.

11:16). Тим самим він давав їм зрозуміти, що така поведінка для них стала недобрим звичаєм, а тому з ним потрібно боротися та його позбавлятися.

Потрібно звернути увагу і на ще одну з найважливіших звичок, яка повинна бути у кожного зрілого християнина. Вміння розпізнавати між добром і злом апостол Павло називав однією із найголовніших ознак духовної зрілості віруючих, їхньої дослості, досконалості: «Про це нам би треба багато казати, та висловити важко його, бо нездібні ви стали, щоб слухати. Ви бо за віком повинні бути вчителями, але ви потребуєте ще, щоб хтось навчав перших початків Божого Слова. І ви стали такими, яким потрібно молоко, а не страва тверда. Бо хто молока живає, той недосвідчений у слові праведності, — бо він немовля. А страва тверда — для дослості, що мають чуття, привчені звичкою розрізняти добро й зло» (Євр. 5: 11-14).

Розпізнання є передумовою правильного вибору та витікає із розуміння Бога. Воно формується в результаті обдуманого та осмисленого реагування на до-

бро та зло і з часом виражається уже на рівні виробленої звички, інтуїтивно, природно. І це уже результат досвіду тривалих близьких взаємостосунків із Господом, адже тільки в безпосередній близькості до Нього — постійному читанні Слова Божого та молитві може сформуватись така здатність.

Розуміти Бога та реагувати на добро та зло на рівні виробленої звички, інтуїтивно, природно — це результат тривалого досвіду вибору правильної поведінки на підставі аналізу того, що є добром і злом, пошуку волі Бога щодо власної поведінки. Очевидно, свої перші кроки у християнському житті більшість людей робила обережно, невпевнено, з сторонньою допомогою, вивіряючи та обдумуючи кожен свій вчинок, випробовуючи на правильність. Адже це був етап навчання розпізнавати між праведністю та гріхом, між добром та злом. Той, хто не набув чуттів розпізнавати між добром та злом, бо у нього не сформувалася така звичка з роками, має постійні проблеми з гріхом і є недосвідчений у слові праведності, він не здатний навчати інших, потребує, щоб його постійно наставляли, а тому є на рівні духовної дитини.

Переступи волі Божої та гріхи є звичками та звичаєм цього світу, який має свою систему цінностей, яка не підпорядковується Господу, а протистоїть Йому. Тому апостол Павло зазначав для віруючих людей, які пережили духовне воскресіння, що такі звичай повинні бути залишеними в минулому: «І вас, що мертві були через ваші провини й гріхи, в яких ви колись проживали за звичаєм віку цього, за волею князя, що панує в повітрі, духа, що працює тепер у неслухняних...» (Еф. 2:1-2). Отож, віруюча людина повинна бути позбавленою усіх тих звичок, які є шкідливими, або навіть гріховними.

Зважаючи на згадані події та повчання, кожен із нас може особисто для себе зробити висновки відносно того, якими є його власні звички.

Ігор Крошук

Найбільший привілей,
який даний християнину —
СТАТИ ПРИЧИНОЮ
ДОБРИХ ЗМІН
В ЧИЙОМУСЬ ЖИТТІ.

Рівненське обласне об'єднання УЦХВЕ має офіційний сайт, який слугує своєрідною візитівкою об'єднання. На сайті можна ознайомитися із історією, структурою Об'єднання, основною діяльністю, служителями, рішеннями, а головне — актуальними новинами життя братерства.

Сайт має три версії: десктопну, планшетну та мобільну. Функціонал ресурсу розширюється, розроблюються різні бази даних. На даний час на сайті є можливість переглядати актуальні новини за різними категоріями (новини сві-

Відвідайте сайт Рівненського обласного об'єднання УЦХВЕ

ту, України, Рівненщини) та відділами (місіонерського, молодіжного, освіти, благовістя, добротності та ін.).

братерства, складом обласної ради). У розділі «Медіа» доступні електронні версії га-

зети «За віру Євангельську», відео, інтерв'ю, блоги служителів, перелік християнських

ресурсів та церков, в яких здійснюються трансляції богослужінь.

Також реалізована можливість пошуку адрес церков, їх місцезнаходження на карті, контактів служителів.

Адреса сайту: <https://chve.rv.ua/>

ЗАПРОШУЄМО ВАС ВІДВІДАТИ ЗІБРАННЯ

Християн Віри Євангельської у Рівненській області, які відбуваються щонеділі о 10:00

Березнівський р-н:

- м. Березне, вул. Київська, 22а
- с. Кам'янка, вул. Кузнєцова, 32;
- с. Вітковичі, вул. Подільська, 19-А;
- с. Яринівка, вул. Першотравнева, 5;
- с. Велика Купля, вул. Зелена, 5;
- с. Тишиця, вул. Шкільна, 1-А;
- с. Малинськ, вул. Залізнична, 24;
- с. Поляни, вул. Молодіжна, 2А;
- с. Орлівка, вул. Незалежності, 45;

Володимирецький р-н:

- с. Нова Рафалівка, вул. Партизанська, 9;
- м. Вараш, м-н Північний-1, 1. Церква «Благодать». Неділя о 10:00; 13:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- снт. Володимирець, вул. Шевченка, 71;
- с. Довговоля, вул. 40-річчя Перемоги, 43-А;
- с. Великий Жолудськ, вул. М. Молочко, 2;
- с. Малий Жолудськ, вул. 17 вересня, 21
- с. Сопачів, вул. Гузоватого, 12А;
- с. Кідри, вул. Поліська, 25-А;
- с. Полиці, вул. Шкільна, 4;
- с. Берестівка, вул. Вишнева, 1;
- с. Бишляк, вул. 17 вересня, 4;
- с. Велихії, вул. Шевченка, 51;
- с. Сварині, вул. Незалежності, 90;
- с. Ромейки, вул. Садова, 22;
- с. Мульчиці, вул. Шевченка, 17;
- с. Луко, вул. Шевченка, 1А;
- с. Чакава, вул. Центральна, 2А;
- с. Новаки, вул. Вишнева, 2;
- с. Собіщиці, вул. Центральна, 11А;
- с. Поповлі, вул. Л. Українки;
- с. Антонівка, вул. Партизанська, 5;
- с. Воронки, вул. Шевченка, 22;
- с. Жовчині, вул. Нова;
- с. Великі Цепцевиці, вул. Л. Українки, 71;
- с. Острів, вул. В. Васковця;
- с. Щоків, вул. Лісна, 14;
- с. Малі Телковичі, вул. Шкільна, 20;
- с. Городець, вул. Садова, 1а;
- с. Великі Телковичі, вул. Центральна, 102;
- с. Каноничі, вул. Калініна, 45;
- с. Більська Воля;
- с. Діброва;
- с. Лозки, вул. Набережна, 49а;
- с. Любихи, вул. Вишнева, 19;
- с. Заболоття.

Гоцанський р-н:

- с. Ілліні, вул. Млинська, 25;
- снт. Гоца, пр. Пекарський, 10. Неділя о 11:00, середа о 18:00;
- с. Бугрині, Б. Хмельницького, 19;
- с. Угільці, вул. Шкільна, 3;
- с. Вільгір, вул. Набережна, 15;
- с. Вітків, вул. Набережна, 9;
- с. Воскодави, вул. Молодіжна, 46;
- с. Новоставці, вул. Фестивальна, 1;
- с. Томахів, вул. Мирна, 25А;
- с. Терентіїв, вул. Центральна;
- с. Бабин, вул. Заводська, 1а;
- с. Подоліани, вул. Шевченка;
- с. Дружне, вул. І. Франка, 80;
- с. Пустомити, вул. Л. Українки, 107;
- с. Тучин;

Липки, вул. Івана Шишки, 10;

- с. Вовкошів;
- с. Андрусіїв;
- с. Федорівка, вул. Молодіжна, 14;
- с. Чудинця, вул. Перемоги, 44;
- с. Синів, вул. Зелена, 15;
- с. Колесники;
- с. Воронів;
- с. Андрусіїв (місіонерська станція).

Демидівський р-н:

- снт. Демидівка, вул. Богдана Хмельницького, 3;
- с. Берестечко, вул. Надтирна, 9. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 18:00;
- с. Вербень, вул. Зелена, 32. Неділя о 10:00.
- с. Вовковий, вул. Грушевського, 129. Неділя о 10:00, вівторок та п'ятниця о 18:00;
- с. Рудка, вул. Садова, 9;
- с. Княгинин, с. Ільбибоки, с. Лопавше (місіонерські станції).

Дубенський р-н:

- м. Дубно, вул. Пилипа Орлика, 19 (р-н залізничного вокзалу). Неділя о 10:00 та 17:00, середа та четвер о 19:00.
- с. Повча, вул. Андріянова 7. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та четвер о 17:00;
- с. Майдан, вул. Першотравнева 3А. Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Молодаво Перше, вул. Перемоги, 115А. Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 20:00;
- с. Стівець, вул. Шевченка. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок, четвер та п'ятниця о 20:00;
- с. Верба, вул. Грушевського, 13а. Неділя о 10:00 та 17:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- с. Варковичі, пров. Травневий, 1;
- с. Копани, вул. 1 Травня, 37;
- с. Заруддя, вул. Шевченка, 11а;
- с. Стара Носовиця, вул. Кременецька, 78а;
- с. Панталія;
- с. Стара Миколаївка, вул. Л. Українки, 70;
- с. Мирогоща, пр. Патолічева, 2;
- с. Мильча, вул. Глибока, 2. Неділя о 10:00 та 17:00 та п'ятниця о 17:00;
- с. Підбруси́нь, вул. Першотравнева, 7;
- с. Озеряни, вул. Шевченка, 87.

Дубровицький р-н:

- м. Дубровиця, вул. Воробинська, 68;
- с. Осова, вул. Незалежності-3;
- с. Будимля, вул. Незалежності;
- с. Переброди, вул. Зарічна, 58;
- с. Селець, вул. 17 Вересня, 59
- с. Колки, вул. Центральна, 93;
- с. Людичі, вул. Лісова, 8;
- с. Нивецьк, вул. Шкільна, 8;
- с. Грицьки, вул. Івана Франка;
- с. Підлісьє, вул. Нова;
- с. Висоцьк, вул. Містечкова, 33;
- с. Жадень, вул. Центральна, 176;
- с. Підлісьє, вул. Пушкіна, 4;
- с. Мильчак;
- с. Бродець, вул. Набережна, 17;
- с. Лютинськ, вул. Молодіжна, 38;
- с. Заслущя, вул. Л. Яцут, 17;

Литвиця, с. Крупове (місіонерські станції).

- с. Острожець, вул. Тиха, 15;
- с. Тушебин, вул. Шкільна, 43;
- с. Пітушків, вул. Шкільна, 22;
- с. Ярославичі;
- с. Удзіці, вул. Центральна, 7;
- с. Бокійма, вул. Л. Українки, 37;
- с. Малин, Радянська, 12 А;
- с. Свнців, вул. Визволення;
- с. Підбруси́нь;
- с. Хорупань, вул. Шкільна, буд. 29;
- с. Владиславівка, с. Береги, с. Підгайці (місіонерські станції);
- с. Терешів, с. Городниця (проводяться зібрання).

Зарічненський р-н:

- с. Новоріччя, вул. Центральна, 12;
- снт. Зарічне, вул. Боричевського, 17;
- с. Серники, вул. Партизанська, 40;
- с. Кухітська Воля, вул. Л. Українки, 104;
- с. Морочне, вул. Центральна, 121;
- с. Кухче, вул. Березова;
- с. Річниця, вул. Соборна, 28;
- с. Прикладники, с. Вовчиці, с. Дібрівські;
- с. Локниця, вул. Центральна, 195;
- с. Мутвиця, вул. Центральна, 18;
- с. Неньковичі, с. Привітківка;
- с. Млинок, вул. Центральна, 68;
- с. Борове, вул. Довга, 4.

Здолбунівський р-н:

- с. Глинськ, вул. Дубенщина, 6;
- с. Цурків, вул. Б. Хмельницького;
- с. Мізоч, вул. Липки, 7;
- с. Гільча, вул. Чесьська, 97;
- с. Здолбунів, вул. Зелена, 6г;
- с. Ступно, вул. Бокова, 2;
- с. Новомильськ, вул. Центральна, 73-а;
- с. П'ятигори, вул. Грушевського, 11;
- с. Здобвиця, вул. Мартинівка, 89 а;
- с. Білашів;
- с. Нова Мощаниця, вул. Ялисий, 2;
- с. Будараж (місіонерська станція).

Корецький р-н:

- м. Корець, вул. Київська, 226а
- с. Користь. Неділя о 19:00, Субота о 11:00 (дитяче служіння);
- с. Великі Межиричі, вул. Шевченка, 47;
- с. Невірків, с. Жорнівка;
- с. Головинці, с. Крилів, с. Бриків, с. Сапожин (місіонерські станції).

Костопільський р-н:

- м. Костопіль, вул. Сидорова, 5-Б;
- с. Головин, вул. Базальтська, 12. Неділя о 10:00, вівторок о 19:00;
- с. Іваничі, вул. Весняна, 3. Неділя о 17:00;
- с. Берестовець, вул. Центральна, 36. Середа о 19:00.
- с. Звездівка
- с. Перетоки, вул. Соборна, 18
- с. Соломка, вул. Костопільська, 6 А
- с. Яполоть, вул. Лісова, 2-а
- с. Злазне, вул. Тиха, 17
- с. Глажева
- с. Збуж, вул. Лугова, 1-а
- с. Великий Мидськ, вул. Центральна, 92;
- с. Бичаль
- с. Тростянець, вул. Першотравнева, 35а
- с. Корчин
- с. Деражне, вул. Шевченка, 51 В
- с. Дюксин, вул. Ніла Хасевича, 16
- с. Постійне, вул. Гайдуки, 38
- с. Гута, вул. Бугейська, 25-А
- с. Малий Стидин
- с. Пісків, вул. Шевченка, 39

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христ Спаситель». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Плуужника, 3 — церква «Світланка Зоря»
- снт. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Острозький р-н:

- м. Острог, пр. Садовий, 5;
- с. Розваж, вул. 17 вересня, 3;
- с. Могиляни, вул. Шевченка, 15
- с. Оженин, вул.Кринична, 7
- с. Українка, Заводська, 14
- с. Сіянци, вул. Ватутіна, 20
- с. Стадники, вул. Л. Українки, 2
- с. Країв, с. Хорів, с. Кураж, с. Теремне, с. Мощаниця
- с. Грем'яче, вул. Центральна, 70
- с. Бродівське, вул. Б. Хмельницького, 117
- с. Вельбіно, вул. Гагаріна, 40-а
- с. Почаки, вул. Молодіжна, 5-А
- с. Тесів, вул. Ватутіна, 8
- с. Волосківці, вул. Буденного, 33
- с. Бухарів

Радивилівський р-н:

- м. Радивилів, вул. Грушевського, 91;
- с. Батьків, вул. Почаївська, 59. Неділя о 10:00 та 17:00, середа о 18:00.
- с. Зарічне, с. Пляшева
- с. Гай-Ситенські, вул. Маркелова, 111
- с. Боратин, вул. Набережна
- с. Перенятин, вул. Почаївська, 22
- с. Стоянівка, вул. 17 Вересня, 6
- с. Підзамче
- с. Копані, вул. Зелена, 3
- с. Теслуґів, вул. Шевченка, 3
- с. Хотин, вул. Джерельна, 10
- с. Іванівка (місіонерські станції)

Рівненський р-н:

- м. Рівне, вул. К. Литвина, 2 — церква «Святої Трійці». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Тиннівська, 63 — церква «Христ Спаситель». Неділя о 10:00 та 18:00, середа о 19:00;
- м. Рівне, вул. Уласа Самчука, 32а — церква «Молодіжна»;
- м. Рівне, вул. Королюва, 3 — церква «Божого Спасіння». Неділя о 10:00 та 18:00, вівторок та п'ятниця о 19:00;
- м. Рівне, вул. Плуужника, 3 — церква «Світланка Зоря»
- снт. Клевань, вул. Королюва, 1. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
- с. Біла Криниця, вул. Грушевського, 1А;
- с. Корнин, вул. Польова, 2;
- с. Олександрія, вул. 1 Травня, 22;
- с. Бармаки, вул. Центральна, 3;
- с. Великий Житині, вул. Рівненська, 42-г;
- с. Грушвиця, вул. Шкільна, 2;

Дорогі читачі!
Ви можете підтримати наше служіння, пожертвавши будь-яку суму.

ПриватБанк

Для власників Приватбанку:

<https://www.privat24.ua/send/b37wm>

Картка: 5168 7521 0046 9512

monobank

Для власників Монобанку:

<https://send.monobank.ua/jar/21LYveH45F>

Картка: 5375 4112 1492 2721

- с. Городище, вул. Рівненська, 72;
 - с. Голишів, вул. Молодіжна, 10;
 - с. Дерев'яне, вул. Є. Наумець, 54;
 - с. Новокуків (скра) вул. Л. Українки, 11-а;
 - с. М. Шпаків, вул. Шевченка, 42-А;
 - с. Зоря, вул. Орловського, 6;
 - с. Оржів, вул. Центральна, 34;
 - с. Нова Українка, вул. Приходька, 36;
 - м. Рівне, проспект Миру, 7а — Церква «Добрий Самарянин»;
 - с. Макотери, вул. Козацька, 38-а;
 - с. Зозів, вул. Вишнева, 20;
 - с. Великий Олексин, вул. Весняна, 53;
 - с. Углище, вул. Річна, 20;
 - с. Шубків, с. Верхівськ, с. Рокитнярад-2 (місіонерські станції).
- Рокитнярський р-н:**
- снт. Рокитне, вул. Приходька, 2;
 - с. Карпилівка, вул. Княгині Ольги, 13;
 - с. Березово, вул. Кузнєцова, 13;
 - с. Томаше село, вул. Зарічна, 2;
 - с. Старгород, вул. Привокзальна, 19-а;
 - с. Познань, с. Глинне;
 - с. Переходиці, вул. Партизанська, 7;
 - с. Обсіч, вул. Пуделівська, 110;
 - с. Залав'я, вул. Шкільна, 7;
 - с. Дубно, вул. Шкільна, 7;
 - с. Блажове, вул. Молодіжна, 11;
 - с. Кам'яне, вул. Центральна, 79;
 - с. Рокитно, вул. Лайоша Гавро, 2-А;
 - с. Хміль, Шкільна, 6;
 - с. Купель, вул. Тарасенка, 19;
 - с. Вежиця, вул. Скумая, 4;
 - с. Остки, вул. Молодіжна, 6;
 - с. Заболоття, вул. Соборна;
 - с. Масевичі, вул. Центральна, 84;
 - с. Нетреба, вул. Центральна, 1;
 - с. Грабуни, вул. Незалежності;
 - с. Більськ, вул. Пасічна, 2;
 - с. Карпилівка, вул. Спортивна, 9а;
 - с. Дроздинь, вул. Нова, 5а;
 - с. Кисоричі, вул. Центральна, 100;
 - с. Березово, вул. Соборна;
 - с. Єльне, вул. Ковпака;
 - с. Білівіж (місіонерська станція).
- Сарненський р-н:**
- м. Сарни, вул. Ковельська, 104а — церк-
 - ва «Преображення». Неділя о 10:00 та 17:00, середа та п'ятниця о 19:00;
 - м. Сарни, вул. Смолича, 1 — церква «Божого Спасіння»
 - с. Тинне, вул. Прислчанська, 25;
 - с. Чермерне, вул. Молодіжна, 2;
 - с. Віри, вул. Шевченка;
 - с. Цепцевичі, пров. Замковий, 2;
 - с. Тріскіні, вул. Молодіжна, 23;
 - с. Чисель, вул. Ювілейна, 8;
 - с. Висове, вул. Підлісна, 28А. Неділя о 10:00 та 18:00, середа та п'ятниця о 19:00;
 - с. Карпилівка, Радянська, 129-а;
 - с. Бутейки, вул. Зелена, 10-а;
 - с. В. Вербче, вул. Вишнева, 41;
 - с. М. Вербче, вул. Центральна, 75;
 - с. Вирка, с. Кричильськ, с. Ремчиці;
 - с. Волоша, вул. Центральна, 30-А;
 - с. Гранітне, вул. Лісова, 2-б;
 - с. Довге, вул. Центральна, 94-А;
 - с. Корост, вул. Центральна;
 - с. Клесів, вул. Зелена, 33;
 - с. Мельниця, вул. Шевченка, 40;
 - с. Немовичі, вул. Острівського, 50-а;
 - с. Поляна, вул. Лугова, 5;
 - с. Рудня-Карпилівська, вул. Кузнєцова, 33;
 - снт. Степань, вул. Прибережна, 26;
 - с. Селище, вул. Партизанська, 5-а;
 - с. Туттовичі, вул. Підлісна, 21-А;
 - с. Федорівка, вул. Мичуріна, 25;
 - с. Чудель, вул. Вишнева, 4а;
 - с. Ясногірка, вул. Партизанська, 15-а;
 - с. Кам'яне-Случанське
 - с. Стрільськ, вул. Вишнева 7
 - с. Карасин, вул. Центральна, 10-а;
 - с. Яринівка, вул. Шевченка, 13;
 - с. Мар'янівка, вул. Центральна, 22а;
 - с. Кузьмівка, с. Любиковичі (місіонерські станції).
 - с. Лючха, вул. Центральна, 30 (неділя 14:00)
 - с. Ремчиці, вул. Шкільна 42
- «Місіонерська Церква Христа Спасителя» м. Турка, Львівська обл.
тел.: +38 (050) 505 53 33 — Володимир